

Anvendelsen af denne Straf, — men vil man bedømme de faldne Udtalelser rigtig, maa der tages Hensyn til, hvad der passer paa ethvert Sted og enhver Anstalt, og tage Hensyn til, at man alle Begne i andre Lande, hvor man har affattet den disciplinære Legemsstraf, har indført andre Straffe, der gaa langt ud over, hvad der er Tale om i Fattigloven af 1891, og som vel muligvis kunne have visse Fortrin i nogle Retninger fremfor Legemsstraf, men utvivlsomt staa tilbage for den i andre Retninger. De have det Fortrin, at de befri for den umiddelbare Haandspaaløggelse, men have den Mangel, at de paaføre Fangen en Træthed og Mueløbeløggelse, som gaa langt videre end Virkningen af Legemsstraf. De have maaske mindre af det, som det ærede Medlem karakteriserede som brutaliserende, men ere utvivlsomt langt mere idiotiserende, og den saakaldte Vandrekammer-Straf tør jeg nok sige, at ingen Danst vil foretrække fremfor Legemsstraf. Et Middel maa man i alt Fald ifølge Erfaringen have i Straffeanstalterne, og dertil har Loven af 1891 indrømmet, som det forekommer mig i et beskedent Maal, den begrænsede Nottingstraf, som Arrestreglementet hjemler. Jeg kan derfor ikke se, at det kan have nogen Betænkelighed, at vi gaa ind derpaa. Jeg vil ikke sværge paa, at Legemsstraf altid vil blive bevaret i Straffeanstalter, men saa længe der ikke ydes et Surrogat, som i Virkeligheden maa siges at være lige saa kraftigt, men som har mindre Ulemper i forestillige Retninger — og et saadant er endnu ikke blevet paavist noget Sted — saa længe tror jeg ikke, at den danske Lovgivning bør forlade dette Middel. Hermed skal jeg anbefale Flertallets Forslag under Nr. 3 og fraaade Mindretallets Forslag under Nr. 4.

P. G. C. Jensen: Som det fremgaar af Betænkningen, er der et Flertal der er stemt for ikke at blive staaende ved Lovforslaget med Hensyn til Straffearten, men derimod at indføre Bryggestrafpen, saaledes som den ærede Ordfører nævnte, kumulativt eller alternativt i Tvangsarbejdsanstalterne. Naar dette Flertal alligevel ikke har stillet Forslag, derom, saa vil jeg sige, at det aldeles ikke var, fordi man paa nogen Maade er bleven overbevist om, at et saadant Forslag ikke var rigtigt; man er ingenlunde gaaet bort fra den Mening, at det vil være efter Omstændighederne det bedste Straffemiddel, man kunde anvende paa de vedkommende Personer. Det er heller ikke, fordi man frygtede for, at dette høje Ting's Flertal ikke skulde følge Flertallet i Udvalget; tværtimod havde vi al Grund til at tro, at vi ville faa et Flertal for en Bestemmelse derom. Grunden til, at vi, trods dette, ikke have stillet Forslag, er væsentlig den, at den højtærede Minister ikke har villet tilgive os sin Støtte, og naar den højtærede Minister ikke har villet gøre dette, saa havde vi ringere Udsigt end ellers til allerede i dette Ting at faa Flertal og vel endnu mindre til at føre denne Sag igennem i det andet Ting. Da det var os om at gøre, at der blev foretaget noget, og at denne Lov kom ud i denne Samling, resignerede vi og afholdt os fra at stille Forslag i den Henseende. Dette ønsker jeg paa Flertallets Begne at sige til Forklaring. Jeg skal dertil sige, at jeg ikke er enig i den Smødegaaelse af vore korte Ytringer om Bryggestrafpen, som Mindretallet har fremsat i Betænkningen, og som den ærede Ordfører nu ogsaa har udvillet. Vi erkende ikke, at den Omstændighed, at vi ere stærkt tilbøjelige til at indføre Bryggestrafpen for de Forseelser, hvorom der her er Tale, berettiger til at sige, at vi derfor ogsaa skulle gaa saa vidt i en nær kommende Tid at indføre Bryggestrafpen for andre Forseelser. Ganske vist er der Forbrydelser af en saa oprørende Bestaffenhed, at der vel kunde være Grund til at se bort fra, at Bryggestrafpen dog kun skal anvendes, hvor man ikke kan gaa uden om den, og hvor man ikke kan faa noget bedre. Det gælder navnlig over for Sædelighedsforbrydelser over for ganske unge Bøger, hvad der desværre ikke er saa sjældent, og over for hvilke man virkelig kan faa den aller største Lyst til at kunne sørge for, at de vedkommende fit en betydelig legemlig Afstraffelse foruden det Forbedringshus, som jo er dem sikkert nok. Men jeg kan ikke erkende, at den Omstændighed, at man kunde have Lyst til at gøre det der, skulde udelukke, at man ogsaa kunde gøre det i dette Tilfælde over for Bøllerne, saa meget mere som man altid over for de sværere Forbrydelser har den haardere Straf af Forbedringshus, som man kan lade stige til de højere Grader, hvorved man altid kan skaffe dem en sødelig Straf, medens man ikke vil anvende Forbedringshus over for disse Overfald, medmindre de frembringe Saar eller anden Skade. I Forbindelse hermed vil jeg nævne, at vi i Udvalget have antaget, at der virkelig foreligger en saadan Undtagelsestilstand i Samfundet, hvad Mindretallet ikke har villet anerkende. Vi tro, at der for Tiden er en Epidemi af Overfald paa sagesløse Folk, noget, der jo ster saa hyppig i denne Tid. Vi tro, det er saadanne Forhold, over for

tallet i Udvalget; tværtimod havde vi al Grund til at tro, at vi ville faa et Flertal for en Bestemmelse derom. Grunden til, at vi, trods dette, ikke have stillet Forslag, er væsentlig den, at den højtærede Minister ikke har villet tilgive os sin Støtte, og naar den højtærede Minister ikke har villet gøre dette, saa havde vi ringere Udsigt end ellers til allerede i dette Ting at faa Flertal og vel endnu mindre til at føre denne Sag igennem i det andet Ting. Da det var os om at gøre, at der blev foretaget noget, og at denne Lov kom ud i denne Samling, resignerede vi og afholdt os fra at stille Forslag i den Henseende. Dette ønsker jeg paa Flertallets Begne at sige til Forklaring. Jeg skal dertil sige, at jeg ikke er enig i den Smødegaaelse af vore korte Ytringer om Bryggestrafpen, som Mindretallet har fremsat i Betænkningen, og som den ærede Ordfører nu ogsaa har udvillet. Vi erkende ikke, at den Omstændighed, at vi ere stærkt tilbøjelige til at indføre Bryggestrafpen for de Forseelser, hvorom der her er Tale, berettiger til at sige, at vi derfor ogsaa skulle gaa saa vidt i en nær kommende Tid at indføre Bryggestrafpen for andre Forseelser. Ganske vist er der Forbrydelser af en saa oprørende Bestaffenhed, at der vel kunde være Grund til at se bort fra, at Bryggestrafpen dog kun skal anvendes, hvor man ikke kan gaa uden om den, og hvor man ikke kan faa noget bedre. Det gælder navnlig over for Sædelighedsforbrydelser over for ganske unge Bøger, hvad der desværre ikke er saa sjældent, og over for hvilke man virkelig kan faa den aller største Lyst til at kunne sørge for, at de vedkommende fit en betydelig legemlig Afstraffelse foruden det Forbedringshus, som jo er dem sikkert nok. Men jeg kan ikke erkende, at den Omstændighed, at man kunde have Lyst til at gøre det der, skulde udelukke, at man ogsaa kunde gøre det i dette Tilfælde over for Bøllerne, saa meget mere som man altid over for de sværere Forbrydelser har den haardere Straf af Forbedringshus, som man kan lade stige til de højere Grader, hvorved man altid kan skaffe dem en sødelig Straf, medens man ikke vil anvende Forbedringshus over for disse Overfald, medmindre de frembringe Saar eller anden Skade. I Forbindelse hermed vil jeg nævne, at vi i Udvalget have antaget, at der virkelig foreligger en saadan Undtagelsestilstand i Samfundet, hvad Mindretallet ikke har villet anerkende. Vi tro, at der for Tiden er en Epidemi af Overfald paa sagesløse Folk, noget, der jo ster saa hyppig i denne Tid. Vi tro, det er saadanne Forhold, over for